

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13595/2025
29.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Надежде Видић и Добриле Страјина, чланова већа, у предмету извршења извршног повериоца АА из ..., чији је пуномоћник Петар Јовчић адвокат из ..., против извршног дужника Република Србија, Високи савет судства, Основни суд у Врању, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, одлучујући о ревизији извршног повериоца изјављеној против решења Основног суда у Врању Ипв И 70/25 од 14.02.2025. године, у седници одржаној 29.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији извршног повериоца изјављеној против решења Основног суда у Врању Ипв И 70/25 од 14.02.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија извршног повериоца изјављена против решења Основног суда у Врању Ипв И 70/25 од 14.02.2025. године.

Образложење

Решењем на основу извршне исправе јавног извршитеља Наташе Михајловић из Врања ИИ 343/24 од 17.12.2024. године, ставом првим изреке, усвојен је предлог за извршење извршног повериоца од 11.06.2024. године. Ставом другим изреке, обавезан је извршни дужник, индиректни корисник буџетских средстава на плаћање трошкова извршног поступка у износу од 66.610,67 динара. Ставом трећим изреке, одређено је спровођење извршења одређеног решењем о извршењу ИИ 343/24 од 17.12.2024. године и наложено Народној банци Србије - Одељењу за пријем, контролу и унос основа и налога - Крагујевац да изврши пренос новчаних средстава за које је одређено извршење са рачуна извршног дужника отвореног код Министарства финансија Управа за трезор и свих осталих активних рачуна извршног дужника ради наплате новчаног потраживања на наменски рачун јавног извршитеља у износима ближе наведеним као у садржају тог става. Ставом четвртим изреке, забрањена је исплата на рачун извршног дужника док напред одређено извршење не буде спроведено у целости.

Решењем Основног суда у Врању Ипв И 70/25 од 14.02.2025, ставом првим изреке преиначено је решење јавног извршитеља Наташе Михајловић ИИ 343/24 од 17.12.2024. године у ставу другом изреке, тако што је обавезан извршни дужник на плаћање трошкова извршног поступка у укупном износу од 53.110,66 динара и у ставу трећем изреке тако што је одлучено да се брише износ од 13.500,00 динара на име

трошкова обраћања Министарству финансија. Ставом другим изреке одбијен је захтев извршног повериоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против решења другостепеног суда, извршни поверилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба закона и погрешне примене материјалног права и предложио да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона парничном поступку, за одлучивање о ревизији извршног повериоца, као изузетно дозвољеној, прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Предмет тражене правне заштите је одлука о трошковима извршног поступка коју суд доноси у сваком конкретном предмету на основу успеха странака у поступку и предузетих процесних радњи, па с тим у вези нема услова за уједначавање судске праксе.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 1. Закона о парничном поступку и члана 27. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник Републике Србије“ број 106/2015 ... 9/2020) и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. Закона парничном поступку, прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Ревизија против решења из става 1. тог члана Закона није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде (став 2.). У поступку поводом ревизије против решења сходно се примењује одредба овог Закона о ревизији против пресуде (став 6.).

Закон о извршењу и обезбеђењу, у одредби члана 27. прописује да против правноснажног решења нису дозвољени ревизија нити понављање поступка.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о поступку по предлогу за извршење у ком ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 27. Закона о извршењу и обезбеђењу и да се ревизијом оспорава другостепено решење основног суда којим је усвојен приговор извршног дужника и делимично преиначено решење јавног извршитеља донето у поступку извршења, то ревизија извршног повериоца није

дозвољена. Преиначење одлуке није од утицаја на дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. Закона парничном поступку, имајући у виду да је посебним законом (Закон о извршењу и обезбеђењу), искључено право на изјављивање ревизије у овом случају, па посебно правило искључује примену општег правила.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео на основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић